

PRESA DE POSSESIÓ COM A SÍNDIC DE GREUGES DE PALAMÓS

Palamós, 9 de febrer de 2016

Il·lm. Sr. Alcalde.

Regidores i regidors.

Síndic emèrit, defensors, síndiques i síndics.

Amics i amigues.

Permeteu-me començar amb una cita:

*“Hay que reclamar que a los jubilados se nos permita, y facilite, poder desarrollar actividades que nos produzcan placer. Y para ello creo que es crucial que se trate de actividades útiles, cuya utilidad no solo sea para nosotros (leída como entretenimiento), sino también para los demás y para la sociedad. Sobre todo en estos momentos, en que vivimos esta terrible crisis, que se expresa en clave de constante injusticia, no cabe desperdiciar, y menos rechazar, la potencial aportación de los mayores.” **

Son paraules de la Sra. Manuela Carmena, jutgessa i alcaldessa de Madrid, del seu llibre “Por qué las cosas pueden ser diferentes”. Subscriu la reflexió que exposa l'autora i en conseqüència he d'agrair al Consistori que, ara que he arribat a la jubilació laboral, m'ofereixi de fer una activitat útil, no sols per a mi, sinó —com diu la jutgessa— per a la societat, sobretot en aquest temps de crisi. Gràcies senyores i senyors regidors per la confiança que dipositeu en la meva persona. No escatimaré esforços, malgrat les meves limitacions, per estar a l'alçada de la responsabilitat que se m'atorga i que accepto de bon grat i amb molta il·lusió.

És habitual que en una presa de possessió hom expliqui quins son els seus objectius, com enfocarà la tasca que se li encomana... en definitiva quina és la seva idea. Us he de demanar que sigueu benivolents perquè aquesta “idea” encara està en construcció (com les planes WEB que encara no son operatives). Ara bé, també us vull dir que —potser per deformació professional— em sento molt còmode estant “en construcció”.

De fet la ciutat, l'espai físic amb el conjunt de ciutadans que hauré de defensar, està també en constant transformació, “en construcció”. En la introducció a la *Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat* s'explica que el dinamisme, la capacitat que té la ciutat de rebre i acollir persones que hi cerquen la llibertat, el treball i l'intercanvi de coneixements la converteix en l'espai de totes les trobades i possibilitats i, alhora, de les contradiccions i els perills: de les discriminacions, de l'atur, de la pobresa, del menyspreu a les diferències culturals... però, per sort, i això ho hem vist també a la nostra Vila, també en l'espai on neixen pràctiques cíviques i socials de solidaritat. L'espai en el que hem de veure garantits i on exercir els nostres drets i deures. Drets i deures que com a Síndic em toca protegir per contribuir a desenvolupar la democràcia de proximitat, on tots els ciutadans, lliures i solidaris, puguem implicar-nos en la vida

col·lectiva i participar, des del respecte a la pluralitat i a les diferències, en la construcció de la ciutat, en la construcció de l'espai de la igualtat.

De la mateixa manera que en la Carta Europea apareix el concepte de "democràcia de proximitat" (aquesta democràcia que es construeix entre tots); hauríem de parlar de la proximitat de la democràcia: la facilitat que ha de trobar el ciutadà per dirigir-se a les institucions públiques —sobretot, pel que ens ocupa, en l'àmbit municipal. Penso que el síndic ha d'incentivar l'atenció a les persones des de la proximitat, tant per part de l'administració com en l'exercici de la seva pròpia funció. Crec que, en primer lloc, el síndic ha de saber escoltar tothom i a continuació vetllar perquè tothom sigui escoltat de manera correcta.

No vull deixar passar l'oportunitat de recordar una vegada més que la nostra vila és Ciutat Educadora—és coneguda la meva implicació en el Projecte Educatiu de Ciutat. Sens dubte, la funció del Síndic comporta també el fer pedagogia dels drets que tenim i dels deures i responsabilitats que els són immanents. Per tant la sindicatura local és, i ha sigut fins ara, un element educatiu de la ciutat molt important, i voldria que en la meva gestió es seguís veient reforçat aquest caràcter. Segur que heu sentit alguna vegada la frase del premi Nobel Nelson Mandela: *"L'educació és l'arma més poderosa que pots fer servir per canviar el Món"*. Deixeu-me pecar d'idealista: m'agrada pensar que també des de la Sindicatura Municipal de Greuges i amb actituds i actuacions moltes vegades modestes i quotidianes es pot contribuir a fer el Món una mica millor.

La protecció dels drets, la pedagogia d'aquests i dels deures, incentivar la proximitat, saber escoltar... són aspectes de l'activitat del síndic que conflueixen en definitiva en que la dignitat de cadascun dels ciutadans no quedi mai en un segon terme; recomanant a l'administració que faci tots els esforços possibles per a una correcta atenció a les persones, una gestió transparent i de bon govern. En aquest sentit, com hem pogut escoltar en la memòria que ha presentat, el camí a Palamós ja ha estat ben traçat pel meu antecessor en Jordi Sistach. A qui li hem de reconèixer i agrair, no sols l'esforç de mantenir amb vitalitat i prestigi durant més de deu anys la institució, sinó també el talent d'anar creant des de zero la figura del Síndic a la nostra Vila. Esforç i talent que junt amb altres síndics, alguns dels quals ens acompanyen avui, ha dedicat a impulsar el Fòrum SD (de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores Locals) i que, com tots coneixeu, dedica també —aquests esforç i talent— a la Fundació Vimar. Amic Jordi, gràcies pel camí que has obert i que per molts anys segueixis sent una persona tan útil per a la societat.

Enceto la meua activitat, com us he dit, per un camí ja ben traçat, amb molta il·lusió, però també amb molt de respecte: estic acostumat al treball d'equip i ara em trobo al davant d'una responsabilitat unipersonal. Tanmateix no em sento sol: tinc la sort de poder comptar amb l'assessorament i l'experiència d'en Jordi i de la resta de síndics i defensors a través del Fòrum, i també la col·laboració de la Natàlia Burjachs, molt implicada en la institució, que està fent molt fàcil la meua arribada i que amb el seu coneixement de l'organització de l'Ajuntament, dels temes que s'han tractat i els que

encara estan en curs, suplirà la meva inexperiència i garantirà la continuïtat en l'actuació de l'oficina del Síndic. Per tant, aquí també tinc un equip.

Per acabar vull reprendre la idea amb que he començat, manllevada de la Sra. Carmena, l'activitat del Síndic és, i ha de seguir sent, una activitat útil: cal que els ciutadans rebin la major satisfacció possible a les seves demandes. I per això cal que la col·laboració entre el Síndic i l'Ajuntament—que em consta que sempre ha estat molt bona—continui sent la base de la relació entre les dues institucions. Us deia que em sento còmode estant “en construcció”, no tant per inacabat com per aquesta sensació que tot el que es fa és per sumar i avançar. Observant com funciona l'Ajuntament s'evidencia una progressiva voluntat, a tots els nivells, de practicar allò que en diem “el bon govern”; ara bé en l'exercici de la sindicatura serà necessari que en algun moment critiqui actituds o mètodes; vull que tingueu la certesa que sempre ho faré des de l'esperit més constructiu. Em tinc per una persona amant de cooperar i dialogar: cooperar per sumar i millorar, i dialogar corrent el risc de, fins i tot, canviar d'opinió quan em convencin els arguments de l'altre. Aquestes son les principals eines de treball que ofereixo i que espero trobar a l'altra banda per tal de mantenir viva i fructífera aquesta col·laboració. Moltes gràcies.

David Sagrera

* CARMENA, Manuela. *Por qué las cosas pueden ser diferentes. Reflexiones de una jueza*. Madrid: Clave Intelectual, 2014